

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลกระบวนการทางสังคมจากโครงการก่อสร้างระบบขนส่งด้วยสายพานเชียงใหม่-แม่ร่องสอน กรณีศึกษานี้มุ่งเน้นศักยภาพของมนต์เสน่ห์จังหวัดแม่ร่องสอน ลักษณะเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาโดยเน้นการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามผ่านกระบวนการประเมินผลกระบวนการทางสังคม ซึ่งประกอบด้วย คุณค่าการใช้ประโยชน์จากการรับประทาน และคุณค่าต่อคุณภาพชีวิตของคนในหมู่บ้าน จากการก่อสร้างโครงการฯ ว่าจะส่งผลกระทบอย่างไรต่อหมู่บ้าน โดยเปิดโอกาสให้ชาวบ้านได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่เกี่ยวกับผลกระทบทางสังคม ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากโครงการฯ โดยผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาคือ ศึกษาสภาพทางสังคมปัจจุบันของประชาชน และคาดการณ์ผลกระทบทางสังคมทั้งทางบวกและทางลบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากโครงการ และเพื่อให้ข้อเสนอแนวทางในการบรรเทาผลกระทบทางลบที่อาจจะเกิดจากโครงการ

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาที่เน้นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยการสังเกต การใช้แบบสอบถามและการสนทนากลุ่มย่อยกับกลุ่มผู้นำชุมชนที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสารพร้อมกับการเก็บข้อมูลภาคสนาม จึงขอสรุปเนื้อหาผลการศึกษาได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

โครงการก่อสร้างระบบขนส่งด้วยสายพานเชียงใหม่-แม่ร่องสอน ดำเนินการโดยบริษัท ปาเย เคเบิล ทรานสปอร์ต จำกัด ลักษณะ เป็นโครงการขนส่งขนาดใหญ่ เป็นการดำเนินกิจกรรมส่งผู้โดยสารและสินค้าแบบกระเช้า มีเส้นทางจากจังหวัดเชียงใหม่ไปยังจังหวัดแม่ร่องสอน มีระยะทางประมาณ 127 กิโลเมตร ใช้เวลาในการเดินทางประมาณ 1 ชั่วโมง 45 นาที สามารถอำนวยความสะดวกให้กับบุคคลในท้องถิ่นและภายนอกได้ ระยะเวลาในการก่อสร้างโครงการประมาณ 3 ปี โดยโครงการฯ ได้มีการกำหนดเส้นทางเริ่มต้นจากสถานที่ 1 บ้านคงป่าลัน อำเภอแม่แตง

จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นสถานีต้นทาง ตรงไปยังสถานีอำเภอปาย ซึ่งเป็นสถานีที่ 2 สถานีอำเภอปาย มะผ้าเป็นสถานีที่ 3 สถานีดอยก้างบอกไฟ อำเภอปางมะผ้าเป็นสถานีที่ 4 และสถานีที่ 5 ซึ่งเป็นสถานีปลายทางที่บ้านปางหมู อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน โครงการฯ จะประกอบไปด้วยตัวสถานีรับส่งผู้โดยสาร เศรษฐกิจเบื้องต้น จำนวน 7 แห่ง ทั้งที่เป็นพื้นที่ป่าชุมชน พื้นที่ทำกิน และพื้นที่อุทิศ นอกจากนั้นยังมีสถานีที่ 6 ที่เป็นพื้นที่ป่าชุมชน ที่ตั้งติดกับ บ้านหนองตอง หมู่ที่ 7 ตำบลลพบุรี อำเภอปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอนในบริเวณบ้านหนองตองโครงการฯ จะประกอบไปด้วยเสาเดี่ยวจำนวน 2 เสา ทำหน้าที่รับสายเคเบิลซึ่งจะพาดผ่านพื้นที่ของหมู่บ้านในระยะใกล้สามารถมองเห็นบริบทและวิถีชีวิตของคนภายในชุมชนได้อย่างชัดเจน

ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ บริบททางสังคมพื้นที่หมู่บ้านหนองตอง ผลกระทบทางสังคมที่คาดว่าจะเกิดขึ้น และแนวทางหรือมาตรการป้องกันเพื่อผลกระทบทางลบที่อาจจะเกิดจากโครงการก่อสร้างระบบขนส่งด้วยสายฟ้า เชียงใหม่ – แม่อ่องสอน โดยได้นำเสนอผลกระทบตามประเด็นดังนี้

5.1.1 ผลกระทบทางด้าน คุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์

1. ผลกระทบเชิงลบจากการเปลี่ยนแปลงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นหากมีโครงการฯ

ชาวบ้านมีความกังวลในเรื่องการทำลายทรัพยากรป่าไม้ เพราะในการก่อสร้างเส้นทางนี้ การดำเนินการป่าในบริเวณดังกล่าวถึง 2 ไร่ และไม่ใช่แค่เป็นการทำลายต้นไม้ในบริเวณนั้นเท่านั้น ยังเป็นการทำลายลูกไม้ที่กำลังเจริญเติบโต รวมไปถึงสัตว์ป่าที่อยู่อาศัยในบริเวณนั้น ทั้งบนดินและในดิน จะเกิดการอพยพเข้ายังเข้าไปอยู่ในป่าที่ลึกเข้าไป ส่งผลให้ชาวบ้านไม่สามารถหาของป่าได้เหมือนเดิม และยังส่งผลต่อใช้เส้นทางเดินป่า เนื่องจากอาจจะต้องบุกเบิกทางเดินใหม่ที่ไกลกว่าเดิม อีกทั้งเส้นทางในการล่าเลียงวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้างจะต้องตัดผ่านที่นาที่สวนที่ชาวบ้านใช้ทำการเกษตร และการสูญเสียที่ดินบริเวณจุดก่อสร้างอาจเกิดดินสไลด์ในช่วงฤดูฝนมีอัตราเสี่ยงต่อการเกิดดินถล่ม เกิดความสกปรกไม่สามารถใช้การได้ อาจทำให้ปักกันทางใหม่องศาลาทำให้หน้าเปลี่ยนทิศทางและเกิดน้ำท่วมบ้านเรือนและพื้นที่ทำการเกษตรของชาวบ้านซึ่งมีผลกระทบต่อหมู่บ้าน การคมนาคมอาจส่งผลต่อการเกิดอุบัติเหตุรถที่มีจำนวนรถบรรทุกที่เพิ่มขึ้น ด้านการใช้พลังงานไฟฟ้า ปริมาณอัตราการใช้ไฟฟ้าอาจเพิ่มขึ้น

2. ผลกระทบเชิงบวกของการเปลี่ยนแปลงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นหากมีโครงการฯ

โครงการดังกล่าวสามารถให้ประโยชน์กับหมู่บ้านได้ เช่น การมีระบบคมนาคมที่ทันสมัย ทำให้หมู่บ้านพัฒนาและสามารถเดินทางได้สะดวกเร็วมากขึ้น อีกทั้งยังเอื้ออำนวยต่อการขนส่งวัสดุคงที่ การเกษตร ลดความเสี่ยงต่อการขนย้ายอุปกรณ์ทางการเกษตรที่มีราคาสูง ลดความล้าช้าในการจำหน่ายต่อผู้ขายรายย่อย การปรับปรุงถนนในหมู่บ้านให้อยู่ในสภาพที่ดีขึ้น ช่วยบ้านก็จะสามารถติดต่อสื่อสารและการคมนาคมสะดวกก็จะสะดวกขึ้น เช่น การขนย้ายผู้ป่วย การติดต่อราชการ และการสำรวจไฟป่าตามพื้นที่ที่มีสายเคเบิลพาดผ่าน เป็นต้น ส่วนด้านการจัดการระบบไฟฟ้า จะดีขึ้น มีสติ๊กไฟดับที่ลดลง เนื่องจากการเข้ามาของโครงการขนาดใหญ่จะต้องมีการเตรียมการวางแผนและสำรองไฟเพียงพอต่อการใช้ไฟฟ้าซึ่งเป็นประโยชน์ต่อชาวบ้านและหมู่บ้านพื้นที่ใกล้เคียง

5.1.2 ด้านคุณค่าต่อคุณภาพชีวิต

1. ผลกระทบเชิงลบจากการเปลี่ยนแปลงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นหากมีโครงการฯ

การเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจและสังคมของหมู่บ้านอาจเป็นสังคมเมืองมากขึ้น ไปสู่การเปลี่ยนแปลงด้านชีวิตแบบดั้งเดิม มีการเปลี่ยนแปลงอาชีพจากแรงงานในภาคเกษตรไปสู่ภาคธุรกิจการท่องเที่ยวและบริการแก่นักท่องเที่ยว ความจริงอาจทำให้วัฒนธรรมประเพล็พื้นบ้านบางอย่างสูญหายไป การแต่งกายชุดประจำผู้รวมถึงความเชื่อหรือความเคารพในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ความหนาแน่นของประชากรเพิ่มขึ้น การควบคุมหรือป้องกันภัยลามาก อาจทำให้เกิดอาชญากรรม ปัญหาสังคม ปัญหาเสพติด ชาวบ้านเกรงว่าจะเกิดการจัดสรรผลประโยชน์ไม่ลงตัว ทำให้เกิดความขัดแย้งในชุมชน ด้านการรองรับจากการบริการด้านสาธารณสุขจะไม่เพียงพอต่อความต้องการของชาวบ้านและแรงงานต่างดิ่น สถานือนามัยและโรงพยาบาลอาจจะไม่สามารถรองรับความต้องการของประชาชนที่มีมากขึ้น ได้ ชาวบ้านมีอัตราเดี่ยงกับภาวะความเครียดที่เกิดจากจำนวนประชากรต่างดิ่นมากขึ้น ทำให้ความสัมพันธ์ในชุมชนลดน้อยลง มีการแเปลี่ยนทางเพศ สูง อีกทั้งระบบการรองรับขยายแบบเดิมไม่สามารถรองรับได้ จะต้องเกิดปัญหาการตกค้างของสารอันตรายในดินและเกิดมลพิษทางอากาศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ส่วนด้านประเพล็พื้นและวัฒนธรรมในท้องถิ่นอาจมีการดัดแปลงและเปลี่ยนไปจากเดิมเนื่องจากการเข้าใจถึงภูมิปัญญาอย่างแท้จริงอาจจะถูกกลบกีด ไปกับการพัฒนาที่เพิ่มขึ้น ส่วนด้านการท่องเที่ยวและสุนทรียภาพเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องอาศัยจินตนาการจากเดิมที่เคยเห็นป่าไม้และทิวเขาสลับซับซ้อน สายเคเบิลเป็นสิ่งแผลงปลอมที่บดบังธรรมชาติที่สวยงาม

2. ผลกระทบเชิงบวกของการเปลี่ยนแปลงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นหากมีโครงการฯ

ชาวบ้านมีรายได้เพิ่มขึ้น เช่นการจำหน่ายของที่ระลึกตามสถานีหลัก การเก็บค่าน้ำซึ่งพื้นที่ทำการนี้ในรูปแบบของภาษี บำรุงท้องถิ่น ทำให้สภาพความเป็นอยู่และการดูแลจากภาครัฐมีมากขึ้น เช่น การโครงการพัฒนาอาชีพ ส่งเสริมให้ชาวบ้านมีอาชีพหลากหลายและสามารถดำเนินชีวิตไปพร้อมกับความเจริญ ได้ การพัฒนาจากโครงการขนาดใหญ่นำมาซึ่งความเจริญ ทั้งทางด้านการศึกษาจะเกิดการพัฒนามีแหล่งการเรียนรู้ที่กว้างขวางสามารถติดต่อและเชื่อมโยงกับเทคโนโลยี ได้อย่างดี ปัจจุบันครอบครัวก็จะลดลงเนื่องจากการดูแลภายในครอบครัวจะสามารถดูแลได้อย่างทั่วถึง เช่นการออกไปเรียนต่างจังหวัดของกลุ่มเยาวชนก็จะลดลงความสัมพันธ์ที่ดีและความอนุญาตในครัวเรือนก็จะมีมากขึ้น เกิดจิตสำนึกของเยาวชนในการกลับมาพัฒนาบ้านเกิดลดปัญหาสังคมได้ ส่งผลให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น ด้านสาธารณสุขชาวบ้านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันโรคที่ถูกต้องตามสุขอนามัยเพิ่มขึ้น มีการจัดการขยายอย่างมีระบบมากขึ้น การดูแลสุขอนามัยก็จะมีความทันสมัย มีจำนวนแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์ที่เพิ่มขึ้น ลดการสูญเสียชีวิตที่มาจากการเดินทางไกลไปรักษาข้างต่างจังหวัด ด้านประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นหมู่บ้านจะเป็นที่น่าสนใจมากขึ้น มีการเรียนรู้ใหม่ๆ จากสังคมภายนอกประเพณีอื่นๆ เกิดการแผลเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม ได้อย่างดี การท่องเที่ยวและสุนทรียภาพ ส่งผลให้กระตุ้นการท่องเที่ยว เพราะความสะดวกสบาย ทันสมัย ใช้เวลาอีกน้อยในการเดินทาง มีความปลอดภัยสูงกว่าการคมนาคมทางบก ทำให้เห็นว่าทัศนคติส่วนมากของภูเขานี้สลับซับซ้อน

5.1.3 แนวทางหรือมาตรการในเชิงป้องกันผลกระทบทางลบ จากโครงการก่อสร้างระบบขนส่งด้วยสายพานเชียงใหม่ – แม่ส่องสoton ในหมู่บ้านหนองตอง ตำบลสนป่อง อำเภอปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน

5.1.3.1 ด้านคุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์

การวางแผนเพื่อหาแนวทางในลดผลกระทบทางลบจากโครงการก่อสร้างระบบขนส่งด้วยสายพานเชียงใหม่-แม่ส่องสoton ด้านคุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์นี้ สามารถวางแผนเพื่อตั้งรับผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นได้ เช่น ด้านการใช้ประโยชน์ที่คืนชีวิตต้องมีการปลูกป่าทดแทน หลักเลี่ยงพื้นที่ทำการเกษตรและที่อยู่อาศัย ต้องให้ชาวบ้านเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อท้องถิ่นโดยตรง ด้านน้ำและการใช้น้ำควรหลีกเลี่ยงพื้นที่ดันน้ำ ก่อนดำเนินการก่อสร้าง ควรศึกษาผลกระทบโครงการสร้างของดินและระดับความลึกในการตอกเสาเข็มเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบกับน้ำใช้ในหมู่บ้าน การจัดการขยายต้องไกลจากพื้นที่ดันน้ำหรือแหล่งน้ำ การสำรวจสำหรับการอุปโภคบริโภคให้แก่โครงการ มีการวางแผนคำนวณปริมาณน้ำและจัดระบบการบริหารการใช้น้ำอย่างมี

ประสิทธิภาพ ด้านการคุณภาพ จะต้องกำหนดเวลาและจำกัดการบรรยายทุกวัสดุก่อสร้าง พร้อมกับแจ้งให้กรรมการหมู่บ้านและคนในหมู่บ้าน ได้ทราบก่อนการดำเนินการ ด้านการใช้พลังงานไฟฟ้า ควรวางแผนและสำรวจการใช้ไฟฟ้าของโครงการ มีการตรวจสอบการใช้ไฟฟ้าของกระเช้าลอยฟ้าอย่างต่อเนื่องเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาไฟฟ้าดับในการใช้กระแสไฟฟ้าภายในชุมชน มีป้ายบ่งบอกพื้นที่อันตรายจากการกระแสไฟฟ้าของโครงการให้ชาวบ้านที่เข้าไปในป่าทราบเพื่อความปลอดภัย

5.1.3.2 ด้านคุณค่าต่อคุณภาพชีวิต

การวางแผนเพื่อหาแนวทางในลดผลกระทบทางลบจากโครงการก่อสร้างระบบขนส่งด้วยสายพานเชียงใหม่-แม่ร่องสอน ด้านคุณค่าต่อคุณภาพชีวิตนี้ สามารถวางแผนเพื่อตั้งรับผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นได้ เช่น ด้านเศรษฐกิจและสังคม การส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแนวพระราชดำริ เศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเป็นแบบอย่างของการปรับประยุกต์เทคโนโลยีที่สม十多年กับวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้านสาธารณสุข ให้มีการจัดทำทะเบียนประวัติและใบรับรองแพทย์ของแรงงานต่างถิ่น ให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากโรคติดต่อ การจัดการขยายในชุมชนที่ถูกต้อง ส่วนด้านการท่องเที่ยวและสุนทรียภาพนี้ ควรจัดโปรแกรมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวตามสถานที่สำคัญในหมู่บ้าน มีการนำเสนอวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น การแต่งกายชุดประจำผู้เชื้อชาติ การเรียนรู้ภาษาของชาวลีซอให้กับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในหมู่บ้าน ตกแต่งหรือจัดสภาพแวดล้อมบริเวณเสารับน้ำหนักให้กลมกลืนกับธรรมชาติ เพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยวในระหว่างโดยสารอยู่ในกระเช้าลอยฟ้า

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากผลการศึกษาเรื่อง “ผลกระทบทางสังคมจากโครงการก่อสร้างระบบขนส่งด้วยสายพานเชียงใหม่-แม่ร่องสอน” สามารถกำหนดประเด็นสำคัญเพื่ออภิปรายผลการศึกษา ประกอบด้วย

5.2.1 ผลกระทบทางสังคม

5.2.2 แนวทางหรือมาตรการป้องกันผลกระทบทางลบ

ผลกระทบทางสังคม

ปัจจุบันการตั้งตัวถึงความสำคัญของการศึกษาผลกระทบทางสังคมมากขึ้น เพราะการศึกษาผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมนั้น ต้องมีการศึกษาผลกระทบทางสังคมร่วมไปด้วยซึ่งทั้งสองส่วนมีความเกี่ยวข้องกัน เนื่องจากทุกคนอาศัยอยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อมเดียวกันแต่มีความแตกต่างกันทั้งการดำรงชีวิต และสภาพสังคมของแต่ละพื้นที่ โครงการก่อสร้างระบบขนส่งด้วยสายพานเชียงใหม่-แม่ร่องสอนเป็นตัวอย่างหนึ่งที่จำเป็นต้องมีการศึกษาผลกระทบทางสังคมอย่างรอบคอบ โดยนำแนวคิดการประเมินผล

กระบวนการทางสังคม (Social Impact Assessment: SIA) มาพิจารณาโครงการก่อสร้างระบบขนส่งด้วยสายพานเชียงใหม่-แม่ฮ่องสอน โดยจำแนกเป็น 3 ลักษณะ คือ ลักษณะที่หนึ่งสามารถประเมินการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นภายในหมู่บ้าน ลักษณะที่สอง คือ เข้าใจถึงผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้น และลักษณะที่สามของการเสนอทางออกของปัญหา และข้อควรปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความยุติธรรมในสังคมจากการพิจารณาข้อมูลจากสภาพภาวะในอดีตและในปัจจุบันของชุมชน การเปรียบเทียบกรณีที่มีโครงการและไม่มีโครงการ การเปิดโอกาสให้ชุมชนได้ร่วมกับวิเคราะห์ศักยภาพ โอกาสและข้อจำกัดของชุมชน การศึกษาครั้งนี้มิใช่เป็นการศึกษาเพื่อให้เห็นผลดีของด้านในด้านหนึ่ง แต่เป็นการรวบรวมข้อมูลจากสภาพความเป็นจริงของหมู่บ้านหนองคง ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากโครงการฯดังกล่าว

จากการวิเคราะห์ผลกระทบทางสังคมจะเห็นได้ว่าการดำเนินชีวิตของชาวบ้านหนองคง เป็นชาวเขาเผ่าลีซอที่อยู่ร่วมกับธรรมชาติ การพัฒนาจากหลากหลายสิ่งหลายอย่างจะพัฒนาไปพร้อมๆ กัน ความเจริญเติบโตของสังคม การพัฒนาอาชีวกรรมชาติในการดำเนินชีวิต ระบบสังคมในหมู่บ้านหล่อหลอมพฤติกรรมของชาวบ้านให้เป็นไปตามธรรมเนียมวิถีแบบพื้นบ้าน จากสภาพของหมู่บ้านที่อยู่ในพื้นที่เชิงเขาซึ่งเหมาะสมแก่การทำการทำเกษตรกรรม เป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีแหล่งน้ำไหลผ่านหมู่บ้านตลอดปีการทำเกษตรกรรมถือเป็นอาชีพที่สำคัญและเป็นอาชีพหลักของทุกบ้านในหมู่บ้าน การรักษาป่าจึงเป็นเรื่องสำคัญและชาวบ้านก็ช่วยกันรักษาโดยมีการบัวบ่าขึ้นทุกปีซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งในการร่วมกันอนุรักษ์พื้นป่าไว้เพื่อให้มีทรัพยากรธรรมชาติในการดำเนินชีวิตของผู้คนในพื้นที่นั้นสืบท่อไปจากคนรุ่นปัจจุบันไปถึงคนรุ่นอนาคต การพัฒนาอย่างยั่งยืนซึ่งเป็นหลักปฏิบัติของหมู่บ้านที่จะต้องคำนึงถึง การต้องสนับสนุนความต้องการของคนในปัจจุบัน โดยไม่ทำให้ประชาชนรุ่นต่อไปในอนาคตต้องลดความสามารถในการสนับสนุนความต้องการของพวกราชบัล จะเห็นจากแนวคิดของโครงการศึกษาวิจัยการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมภาคเหนือ (2541) ที่กล่าวว่าการพัฒนาที่ต้องการให้มนุษย์ทุกคนได้รับความสุขตามความจำเป็นพื้นฐานที่เท่าเทียมกัน ควรให้โอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงเพื่อการใช้ทรัพยากรของมนุษย์ในแต่ละสังคมอย่างเท่าเทียมกันซึ่งหมู่บ้านต้องการให้คนรุ่นต่อไปได้รับความสุขที่ไม่ต่างจากปัจจุบัน และแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนนี้มีหลักการหลากหลายด้าน ตามแนวคิดของอนุรักษ์ ปัญญาณวัฒน์ (2541) ที่ได้กล่าวไว้ว่า หลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน ต้องเน้นการเสริมอำนาจให้แก่ชุมชนท้องถิ่นโดยรับผิดชอบตามสิทธิการดูแลรักษาชุมชนเอง การเข้าถึงและความคุ้มครองใช้ทรัพยากรท้องถิ่นและการสร้างวินัยท้องถิ่น และสิทธิชุมชนจะต้องได้รับการยอมรับซึ่งฐานะกิจกรรมต่างๆ ของการพัฒนาที่ยั่งยืนควรเป็นไปบนพื้นฐานของกฎหมายปัญญาท้องถิ่นและข้อปฏิบัติตามขั้นตอนธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น สนับสนุนต่อความต้องการของชุมชนท้องถิ่น การมีส่วนร่วม

จากระดับล่าง ในการคิดคริเริ่ม วางแผน ตัดสินใจ ได้รับผลประโยชน์ ประชาชนในท้องถิ่น ได้รับการแจ้งข่าวสารข้อมูลปรึกษาหารือเกี่ยวข้องในขั้นตอนการวางแผน นำแผนแปลงมาสู่ภาคปฏิบัติ และจัดการโครงการ ต้องมีความเสมอภาคทางเพศ สิทธิของคนพื้นเมืองและชนกลุ่มน้อยต้องได้รับการยอมรับ มีความหลากหลายทางชีวภาพและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะในการเข้าถึง และความคุ้มทรัพยากรธรรมชาติ ลดการพึ่งพาปัจจัยภายนอกรวมทั้งเทคโนโลยี การช่วยเหลือและการตลาดอันนำไปสู่การพึ่งพาตนเองและช่วยเหลือตนเองเป็นสำคัญ ดังนั้นการพัฒนาจากภายนอก ต้องไม่กลืนวัฒนธรรมที่ซึ่งแฝงอยู่ในสังคมทรัพยากรธรรมชาติดังเดิม การสืบทอดวัฒนธรรมที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์เป็นสิ่งที่สำคัญและควรรักษาไว้ จะเห็นได้จากการแต่งกายที่ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้แต่งกายในชุดประจำผ่านวันสำคัญๆ ของหมู่บ้าน การรักษาภาษาพูดของลีซอ ที่บ่งบอกถึงเอกลักษณ์ของชาวลีซอที่นับวันจะสูญหายไป รวมถึงการรักษาประเพณีวัฒนธรรมและพิธีกรรมความเชื่อต่างๆ ให้คงไว้

ในทางตรงกันข้ามหากมีโครงการก่อสร้างระบบขนส่งด้วยสายฟunic ใหม่ – แม่อ่องสอนซึ่งเป็นการดำเนินกิจการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าขนาดใหญ่ ลิงแม่น้ำน่านองตองมีเพียงเส้าโครงเหล็กที่รองรับสายเคเบิลพาดผ่าน แต่ถ้ามองในภาพรวมของโครงการผลที่คาดว่าจะได้รับนั้นจะยังคงความหลากหลาย รวดเร็ว โดยสามารถที่จะเอื้ออำนวยประโยชน์ให้กับในท้องถิ่นในการเดินทางและการขนย้ายสิ่งของที่ส่วนมากขึ้น เอื้อประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวซึ่งเป็นรายได้หลักของประเทศไทยและรองรับการขยายตัวในด้านการค้าระหว่างประเทศเพื่อนบ้านในอนาคต ซึ่งโครงการฯ ดังกล่าวเป็นโครงการพัฒนาขนาดใหญ่ที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อสังคมทั้งวิถีชีวิตของประชาชนในด้านต่างๆ ทั้งการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรและคุณภาพชีวิต โดยบทเรียนจากโครงการพัฒนาขนาดใหญ่ของประเทศไทยที่ผ่านมาล้วนแล้วแต่ก่อให้เกิดผลกระทบกับประชาชนในพื้นที่โครงการและพื้นที่ใกล้เคียงผลกระทบทำให้เกิดความขัดแย้งเกิดขึ้นทั้งในพื้นที่หมู่บ้านและในสังคม ที่ผ่านมาโครงการต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้มีส่วนร่วมจากภาคประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของพื้นที่ เจ้าของทรัพยากรและเจ้าของประเทศอย่างแท้จริง ดังนั้นการจะทำโครงการพัฒนาต่างๆ ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือผู้ที่จะได้รับผลกระทบจากโครงการได้มีส่วนร่วมทั้งในขั้นตอนของการวางแผน การตัดสินใจดำเนินโครงการ การควบคุมการดำเนินโครงการ รวมถึงการพิจารณาการจ่ายค่าชดเชยและกำหนดแนวทางการบรรเทาผลกระทบในด้านต่างๆ ว่าบทบาทของเจ้าของโครงการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และประชาชนจะเป็นอย่างไรในแต่ละขั้นตอน เพื่อลดปัญหาการตัดสินใจของรัฐและปัญหาความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นตามมาภายหลัง

ผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากโครงการกับน้ำน่านองตองที่สำคัญที่สุดคือการสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งการสูญเสียพื้นที่ป่าชุมชน การสูญเสียป่าไม้ รวมไปถึงการ

สูญเสียที่ดินซึ่งเป็นทรัพยากรที่ชาวบ้านใช้ประโยชน์ในการดำเนินวิถีชีวิตที่สืบทอดมาตั้งแต่บรรพบุรุษจนถึงปัจจุบัน การถางพื้นที่ป่าเพื่อเป็นจุดตั้งเสาของโครงการนั่นหมายถึงการทำลายทรัพยากรป่าไม้ การทำลายที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า การทำลายแหล่งอาหารของมนุษย์รวมไปถึงการทำลายระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่ป่าบริเวณนี้ การทำลายองค์ประกอบของระบบนิเวศ ส่วนใดส่วนหนึ่งจะส่งผลกระทบต่อระบบความสัมพันธ์ของระบบนิเวศอื่นๆ ตามไปด้วย โดยผลกระทบต่างๆ สามารถที่จะส่งผลกระทบกับจุดหนึ่งไปสู่อีกจุดหนึ่งได้ เมื่อทรัพยากรซึ่งเป็นฐานการผลิตและเป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำเนินวิถีชีวิตของชาวบ้านถูกทำลายจะส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของชาวบ้านในการเข้าไปใช้ประโยชน์จากป่าเพื่อการเลี้ยงชีพโดยการทำของป่าจะทำให้ชาวบ้านไม่สามารถเข้าไปหาของป่าในพื้นที่ได้ ชาวบ้านต้องเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายในการซื้ออาหารและยา รักษาโรคเกิด การพึ่งพาระบบจากภายนอกมากขึ้นและทำให้วิถีของชาวบ้านกับพื้นที่ป่าชุมชนลดความสัมพันธ์ลง

จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า การแก้ไขปัญหาอย่างแท้จริงนั้นต้องพิจารณาการมีส่วนร่วมเริ่มต้นแต่การร่วมคิดร่วมตัดสินใจในการค้นหาปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหา การร่วมในการปฏิบัติการแก้ไขปัญหา และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล อย่างไรก็ตาม การที่ประชาชนจะมีส่วนร่วมในขั้นตอนใดนั้นขึ้นอยู่กับว่าผู้นั้นมีโอกาสที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการคิดและตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหามากกว่าผู้ที่ไม่ได้มีความรับผิดชอบโดยตรง จากโครงการก่อสร้างฯ เป็นผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวเข้ามามากขึ้นเนื่องจากการเดินทางที่รวดเร็วและสะดวกขึ้นนั้น ในทางเศรษฐกิจบ้านหนองตองคาดหวังถึงผลกระทบทางบวกโดยทางอ้อม คือโครงการจะสามารถช่วยให้เกิดการจ้างงาน การสร้างอาชีพ และการมีรายได้เพิ่มจากนักท่องเที่ยว ส่งผลให้เพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดทั้งจากภาคยิ่งรุ่งห้องถันถินตลอดจนช่วยลดอัตราการว่างงาน และคาดว่าจะมีการอพยพคนถินของแรงงานในหมู่บ้านหนองตอง โดยจะมีการประกอบอาชีพใหม่ที่เน้นการให้บริการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการผลิตอาหาร ที่พักและการให้บริการตามสถานที่ท่องเที่ยวในหมู่บ้านปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตได้ คือชุมชนแออัด ปัญหายาเสพติด ปัญหาน้ำเสีย ลักษณะทางอากาศ กากรของเสียงที่เป็นพิษ ค่าครองชีพสูงขึ้น การอพยพเข้ามายังแรงงานต่างถิ่น ล้วนลั่งผลต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมในเขตอำเภอปางมะผ้าและหมู่บ้านไกลีเคียง สิ่งที่สำคัญคือปัญหาที่ดินที่ชาวบ้านอาจขายที่ดินซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเองให้กับนายทุนในการสร้างรีสอร์ต เกสท์เฮาส์ เกิดการกวนซื้อที่ดินทั้งเพื่อเก็บกำไรและการลงทุนของนายทุนทั้งในประเทศและนอกประเทศจะทำให้ในอนาคตกรรมสิทธิ์ที่ดินที่เคยเป็นของชาวบ้านในการทำการเกษตรกรรม การเลี้ยงสัตว์ซึ่งเป็นวิถีชีวิตดั้งเดิมจะถูกเปลี่ยนไป วิถีชีวิตแบบดั้งเดิมของชาวบ้านอาจไม่มีให้เห็นอีกต่อไป เพราะชาวบ้านไม่อาจทน

ต่อกระแสและแรงของการพัฒนาที่รุกคืบเข้ายังพื้นที่ อนุรักษ์อย่างมาก ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติของของหมู่บ้าน ถูกทำลาย การพัฒนาหนักไปด้านใดด้านหนึ่งมากเกินก็จะทำให้ลดความสมดุลของธรรมชาติและสังคมและก่อให้เกิดช่องว่างระหว่างคนจนกับคนรวย การพัฒนามีองให้เจริญในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันก็ก่อให้เกิดแหล่งชุมชนแออัดสำหรับคนจนจำนวนมากด้วย การพัฒนาชนบทให้ทันสมัยด้วยไฟฟ้าและถนน คันที่ยากจนต้องอพยพจากชนบทไปรับจ้างในเขตเมืองมากขึ้น

ในปัจจุบันการหลังคาหลังวัฒนธรรมเป็นไปอย่างรวดเร็ว ทำให้สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วด้วย จนทำให้เกิดการทำลายคุณค่าและเอกสารลักษณ์ของสังคมนั้นๆ ไป การยอมรับวัฒนธรรมที่หลังคาหลังเข้ามาโดยไม่ได้กลั่นกรองให้รับคอม ทำให้เกิดภาวะหันสมัยแต่ไม่มีอารยธรรมในหลายๆ ด้าน เช่น การหลังคาหลังในดูนตรีตะวันตกจนหลังลีมนตรีพื้นเมือง การเชื่อในความรู้ของโลกตะวันตกจนลีมนูนปัญญาห้องถิน การเลียนแบบการแต่งกายที่ไม่เหมาะสมฯ ลฯ ซึ่งเป็นแนวโน้มที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากผลพวงของการพัฒนานี้ในอนาคต จากโครงการพัฒนาต่างๆ ของรัฐทุกโครงการย่อมส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงนี้ ไม่ว่าจะเป็นด้านสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และทรัพยากร การเปลี่ยนแปลงนี้อาจจะเปลี่ยนไปในทางที่เจริญขึ้นหรือเสื่อมลงก็ได้ การเปลี่ยนแปลงนี้ขึ้นอยู่กับระยะเวลาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ เมื่อสังคมมีการเปลี่ยนแปลงย่อมที่จะส่งผลทำให้วัฒนธรรมเปลี่ยนตามไปด้วยและส่งผลกระทบมาถึงวิถีชีวิตของคนในสังคมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เช่น ค่านิยม ความเชื่อ ความคิด และจะต้องทำให้คนทุกกลุ่มในสังคมได้รับผลดีจากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันสามารถที่จะเก็บรักษาสิ่งที่มีค่าของสังคมทั้งธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรมให้คงทนแก่คนรุ่นต่อๆ ไปได้มีโอกาสชี้ชั้นชั้นและได้ใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาประเทศและห้องถินอย่างยั่งยืนต่อไป

แนวทางหรือมาตรการป้องกันผลกระทบทางลบ

การกำหนดแนวทางหรือมาตรการป้องกันผลกระทบทางลบจากโครงการก่อสร้างระบบขนส่งด้วยสายพานเชียงใหม่-แม่ฮ่องสอน เป็นการเตรียมความพร้อมที่สามารถลดผลกระทบทางสังคม เพื่อประกอบการพิจารณากำหนดทางเลือกที่เหมาะสม ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ แผนโครงการ ให้สอดคล้องกับสภาพบริบทของชุมชนและสังคมในพื้นที่ก่อสร้าง โครงการทั้งแนวทางหรือมาตรการป้องกันผลกระทบด้านคุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์และด้านคุณค่าต่อคุณภาพชีวิต

- 1) เน้นการเสริมอำนาจให้แก่ชุมชนห้องถิน โดยรับผิดชอบตามสิทธิการคุ้มครอง การเข้าถึงและควบคุมการใช้ทรัพยากรห้องถินและการสร้างวินัยห้องถิน และสิทธิชุมชนจะต้องได้รับการยอมรับซึ่งฐานะของการพัฒนาที่ยั่งยืน

- 2) กิจกรรมต่างๆ ควรเป็นไปบนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่นและข้อปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น สนองตอบต่อความต้องการของชุมชนท้องถิ่น
- 3) การมีส่วนร่วมจากระดับล่าง ในกรณีคิดริเริ่ม วางแผน ตัดสินใจ ได้รับผลประโยชน์ ประชาชนในท้องถิ่น ได้รับการแจ้งข่าวสารข้อมูลปรึกษาหารือเกี่ยวกับข้อในขั้นตอนการวางแผน นำแผนแปลงมาสู่ภาคปฏิบัติและจัดการโครงการ
- 4) ความเสมอภาคทางเพศ
- 5) สิทธิของคนพื้นเมืองและชนกลุ่มน้อย
- 6) ความหลากหลายทางชีวภาพและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติโดยเฉพาะในการเข้าถึงและควบคุมทรัพยากรธรรมชาติ
- 7) ลดการพึ่งพาปัจจัยภายนอกรวมทั้งเทคโนโลยี การช่วยเหลือและการตลาดอันนำไปสู่การพึ่งพาตนเองและช่วยเหลือตนเองเป็นสำคัญ

5.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การศึกษาเพื่อหาแนวทางหรือมาตรฐานต่อการลดผลกระทบทางสังคม เพื่อเตรียมความพร้อมในการป้องกันผลกระทบนั้น จำเป็นต้องอาศัยหน่วยงาน 3 หลัก คือ ชุมชน หน่วยงานรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้รับผิดชอบโครงการ เพื่อให้สามารถกำหนดกรอบการทำงานได้อย่างชัดเจน และเพื่อสร้างความร่วมมือตามบทบาทหน้าที่ที่เหมาะสม
2. ควรมีการศึกษาผลกระทบทั้งทางลบและทางบวกอย่างละเอียด อีกทั้งการเตรียมตัวกับการเปลี่ยนแปลงทุกด้านให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ยั่งคง ไว้ซึ่งรูปแบบและขนบธรรมเนียมประเพณีของลีซออาไว้ ทั้งในช่วงของการก่อสร้างและเมื่อเปิดดำเนินการ
3. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบผลกระทบทางด้านสังคม ลิ่งแวดล้อมและสุขภาพจากโครงการขนาดใหญ่ที่ดำเนินการแล้วกับโครงการที่กำลังจะเริ่มก่อสร้างเพื่อให้เห็นถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างชัดเจนยิ่งขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการบรรเทาผลกระทบและเพื่อให้เกิดการพัฒนาต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาวิจัยแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว ทางวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น ตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติ ในการ kommunition ส่ง โดยสำรวจความคิดเห็นจากนักท่องเที่ยวทั้ง

ชาวไทยและชาวต่างประเทศ ที่เข้ามาท่องเที่ยวหรือผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียจากผู้ประกอบการจารกรรมประจำทาง รถเข้า เพื่อหารับฟังความคิดเห็นและหาแนวทางร่วมกัน

2. ควรทำการศึกษาเพื่อหาแนวทางเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการปรับตัว เพื่อรับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัฒนธรรมของชาвлีซอ

3. ควรทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการศึกษา ผลกระทบทางสังคมแบบเชิงลึกมากขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved